

Урицей съ вѣломъ и гѣстомъ
Брадомъ окрѣжена уста имѣй.

Свѣ жалостно твоє дѣшне станье,

И горкое ташко үздисанье

Неприлично царскомъ есть твомъ лицо,

Нитъ поволно моме, и всѣхъ сердцъ:

А се коимъ, да т' на гнѣвъ не дигнемъ

Моимъ правымъ, когъ имамъ, совѣтомъ,
Врагъ Ѳѣ быти миломъ отечествъ;

И измѣнникъ ѿщъ цѣломъ царствъ;

Ако едно у сердцъ придержимъ,

А устма ти дрѣго шта говоримъ,

Мой животъ есть у твоимъ рѣкама,

Но не вѣрбъ ты лажнимъ устма,

Что самъ годъ а въ младости видіо,

Кодъ разѹмны мѣдреца учіо,

То ти кажемъ, немой ты хитати,

Болѣ мало сердце үздержати,

Нѣ нагли ты на сва желанїа,

Но имай къ томъ силна стерпѣнїа:

Похвалнѣе везъ сѹмнѣнїа вѣдетъ,

Аще твоє намѣренье умретъ;

Царей убо законъ исполнавай;

И Народъ благъ примѣръ подавай: